

GVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MEDIULUI ȘI SCHIMBĂRILOR CLIMATICE

**Plan Național de Tranziție pentru instalațiile de ardere aflate
sub incidența prevederilor capitolului III al Directivei
2010/75/UE privind emisiile industriale**

Proiect revizuit

August 2014

I. INTRODUCERE

Instalațiile de ardere cu putere termică nominală mai mare de 50 MWt au un impact major asupra sănătății umane și a mediului, în principal din cauza substanțelor poluante emise în aer.

Ca o consecință a evaluărilor realizate la nivelul Uniunii Europene (UE) privind:

- implementarea și eficacitatea legislației specifice emisiilor industriale și a recomandărilor documentelor de referință privind cele mai bune tehnici disponibile;
- modul de respectare a cerințelor Directivei 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici;
- modul de respectare a obiectivelor stabilite în Strategia tematică privind poluarea aerului,

precum și în scopul pregătirii atingerii noilor obiective de reducere a emisiilor de poluanți atmosferici până în 2020 și după acest an, ca urmare a revizuirii Protocolului de la Göteborg¹, a fost adoptată o nouă directivă pentru domeniul controlului poluării industriale, respectiv Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale, care prevede, în general, condiții mai restrictive și ținte mai ambițioase în ceea ce privește emisiile de poluați în mediu și în cazul particular al instalațiilor de ardere pentru cei trei poluanți reprezentativi: dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi.

Prin promovarea Directivei 2010/75/UE, aplicarea concluziilor celor mai bune tehnici disponibile (concluzii BAT) a devenit obligatorie. În scopul aplicării unitare la nivelul UE a valorilor limită de emisie pe baza celor mai bune tehnici disponibile, pentru instalațiile de ardere cu putere termică nominală mai mare de 50 MWt, Directiva 2010/75/UE stabilește în Anexa V valori limită de emisie care trebuie respectate de astfel de instalații.

¹ Pentru România, nivelul de reducere a emisiilor până în anul 2020 (exprimat procente de reducere a emisiilor pentru perioada 2005-2020) este de: 77% pentru SO₂, 45% pentru NO_x, și respectiv de 28% pentru pulberi (exprimate ca PM_{2,5}) și va constitui angajament de reducere a emisiilor, prin ratificarea de către România, în calitate de stat membru UE, a Protocolului Gothenburg revizuit.

Pentru a permite operatorilor instalațiilor de ardere existente să adapteze aceste instalații din punct de vedere tehnic noilor cerințe prevăzute de Directiva 2010/75/UE, respectiv pentru a implementa măsuri necesare respectării valorilor limită de emisie prevăzute în anexa V, articolul 32 prevede că, în perioada 1 ianuarie 2016 – 30 iunie 2020, instalațiile pot fi exceptate de la respectarea valorilor limită de emisie, cu condiția implementării măsurilor tehnice necesare conformării cu aceste valori, în cadrul unui Plan Național de Tranziție.

Planul Național de Tranziție a fost elaborat în conformitate cu prevederile Deciziei 2012/115/UE de punere în aplicare a Comisiei din 10 februarie 2012 de stabilire a normelor referitoare la planurile naționale de tranziție menționate în Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale.

Scopul Planului Național de Tranziție este acela de a permite ca, în perioada 1 ianuarie 2016 – 30 iunie 2020, instalațiile de ardere cu putere termică nominală egală cu, sau mai mare de 50 MWt, cărora li s-a acordat prima autorizație înainte de 27 noiembrie 2002, sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi intrat în exploatare cel târziu la 27 noiembrie 2003, să fie adaptate din punct de vedere tehnic noilor cerințe ale Directivei 2010/75/UE, prin implementarea măsurilor de reducere a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, astfel încât să respecte valorile limită de emisie prevăzute în anexa V a directivei menționate.

Obiectivele generale ale Planului Național de Tranziție sunt:

- asigurarea conformării instalațiilor incluse în Planul Național de Tranziție cu valorile limită de emisie stabilite în anexa V a Directivei 2010/75/UE, începând cu 1 iulie 2020, prin implementarea măsurilor necesare în perioada 1 ianuarie 2016 – 30 iunie 2020;
- asigurarea unei descreșteri lineare în perioada 2016 – 2020, a plafoanelor naționale ale emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalațiile de ardere care intră sub incidența prevederilor Directivei 2010/75/UE privind emisiile industriale;
- asigurarea mecanismului de monitorizare și raportare a stadiului îndeplinirii obiectivelor și măsurilor propuse.

II. CONȚINUTUL PLANULUI NAȚIONAL DE TRANZIȚIE

1. LISTA INSTALAȚIILOR DE ARDERE INCLUSE ÎN PLAN

Planul Național de Tranziție pentru instalațiile de ardere de pe teritoriul României aflate sub incidența prevederilor capitolului III al Directivei 2010/75/UE privind emisiile industriale include un număr de 39 de instalații.

Instalațiile au fost incluse în Planul Național de Tranziție în baza solicitării operatorilor cu condiția respectării prevederilor articolului 32 din Directiva 2010/75/UE și ale articolului 1 din Decizia 2012/115/UE.

Lista celor 39 de instalații de ardere, împreună cu toate informațiile relevante privind caracteristicile lor operaționale, sistematizate conform tabelului A.1 din apendicele A al anexei la Decizia 2012/115/UE este prezentată în **Anexa 1, Tabelul A.1** la prezentul Plan Național de Tranziție.

2. CONTRIBUȚIILE FIECĂREI INSTALAȚII DE ARDERE LA PLAFOANELE NAȚIONALE DE EMISII PENTRU ANII 2016 ȘI 2019

Contribuțiile fiecărei instalații de ardere la plafoanele naționale de emisii pentru anii 2016 și 2019 au fost calculate în conformitate cu metodele stabilite la punctul 3.1 din anexa la Decizia 2012/115/UE².

Valorile limită de emisie relevante pentru calcularea contribuțiilor fiecărei instalații de ardere la plafoanele naționale de emisii pentru 2016 și respectiv 2019 au fost stabilite în baza informațiilor de la punctul 3.2 și respectiv punctul 3.3 din anexa Deciziei 2012/115/UE.

Pentru a indica valorile limită de emisie relevante și contribuțiile calculate ale fiecărei instalații de ardere la plafoanele naționale de emisii pentru 2016 a fost utilizat modelul prevăzut în tabelul B.1 din apendicele B al anexei Deciziei 2012/115/UE. În coloana „observații” din tabelul B.1, sunt prezentate informații suplimentare cu privire la valorile limită de emisie utilizate la efectuarea calculului, respectiv:

- dacă au fost aplicate valorile limită de emisie menționate în notele la tabelele C.1 și C.2 din apendicele C al anexei la Decizia 2012/115/UE;
- dacă instalațiile utilizează mai multe tipuri de combustibil sau dacă sunt o combinație de mai multe tipuri de instalații.

² Decizia de punere în aplicare a Comisiei 2012/115/UE de stabilire a normelor referitoare la planurile naționale de tranziție menționate în Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale

Pentru a indica valorile limită de emisie relevante și, contribuțiile calculate ale fiecărei instalații de ardere la plafoanele naționale de emisii pentru 2019 a fost utilizat modelul prevăzut în tabelul B.2 din apendicele B al anexei la Decizia 2012/115/UE. În coloana „observații” din tabelul B.2, au fost furnizate informații suplimentare cu privire la valorile limită de emisie utilizate la efectuarea calculului, respectiv:

- dacă au fost aplicate valorile limită de emisie menționate în notele la tabelele D.1 și D.2 din apendicele D al anexei la Decizia 2012/115/UE;
- dacă instalațiile utilizează mai multe tipuri de combustibil sau dacă sunt o combinație de mai multe tipuri de instalații.

Contribuțiile la plafoanele naționale de emisii pentru anii 2016 și 2019, calculate pentru fiecare instalație de ardere sunt prezentate în Anexa 1 Tabelele B.1 și B.2 la prezentul plan.

3. PLAFOANELE NAȚIONALE DE EMISII PENTRU FIECARE POLUANT VIZAT DE PLAN PENTRU ANII 2016, 2017, 2018, 2019 ȘI PENTRU PRIMUL SEMESTRU AL ANULUI 2020; DETALII PRIVIND CALCULAREA PLAFOANELOR DE EMISII

Plafoanele naționale de emisii pentru fiecare poluant vizat de plan pentru anii 2016, 2017, 2018, 2019 și pentru primul semestru al anului 2020 sunt prezentate în Anexa 1, Tabelul B.3 la prezentul plan.

Calcularea plafoanelor de emisii a fost realizată conform metodelor stabilite la punctul 3.4 din anexa la Decizia 2012/115/UE iar pentru prezentarea sistematizată a acestora fost utilizat modelul prezentat în tabelul B.3 din apendicele B al anexei din Decizia 2012/115/UE.

4. LISTA MĂSURILOR CARE TREBUIE LUATE PENTRU A ASIGURA RESPECTAREA, DE CĂTRE TOATE INSTALAȚIILE DE ARDERE CARE SUNT INCLUSE ÎN PLAN, PÂNĂ CEL TÂRZIU LA 1 IULIE 2020, A VALORILOR LIMITĂ DE EMISIE APLICABILE PREVĂZUTE ÎN ANEXA V LA DIRECTIVA 2010/75/UE

Lista măsurilor propuse de operatorii celor 39 de instalații de ardere incluse în Planul Național de Tranziție al României pentru asigurarea respectării, până cel târziu la 1 iulie 2020, a valorilor limită de emisie aplicabile prevăzute în anexa V la Directiva 2010/75/UE este prezentată în Anexa 2 la prezentul plan.

5. MONITORIZAREA ȘI RAPORTAREA IMPLEMENTĂRII PLANULUI NAȚIONAL DE TRANZIȚIE

În scopul respectării prevederilor articolul 6 din Decizia 2012/115/UE sunt stabilite în continuare obligații ale operatorilor instalațiilor de ardere și obligații și responsabilități ale autorităților competente pentru protecția mediului.

5.1 OBLIGAȚII ALE OPERATORILOR INSTALAȚIILOR DE ARDERE:

a) Operatorii instalațiilor de ardere au obligația respectării prevederilor Planului Național de Tranziție și ale legislației în vigoare privind emisiile industriale;

b) Operatorii instalațiilor de ardere au obligația de a monitoriza emisiile de oxizi de azot, dioxid de sulf și pulberi, pentru fiecare instalație de ardere, în conformitate cu prevederile Părții 3 din Anexa V la Directiva 2010/75/UE;

c) Operatorii instalațiilor de ardere au obligația de a elabora și transmite trimestrial agențiilor județene pentru protecția mediului în a cărei rază de competență se află amplasate instalațiile de ardere, un raport conținând stadiul realizării măsurilor din Planul Național de Tranziție precum și emisiile de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, pentru fiecare instalație de ardere;

d) Operatorii instalațiilor de ardere au obligația de a elabora și transmite anual agențiilor județene pentru protecția mediului în a cărei rază de competență sunt amplasate instalațiile de ardere, un raport conținând pentru fiecare instalație de ardere, următoarele date și informații:

- puterea termică instalată totală (MW) a instalației de ardere;
- tipul de instalație de ardere: cazan, turbină cu gaz, motor cu gaz, motor diesel, alte tipuri (a se specifica);
- data punerii în funcțiune a instalației de ardere;
- totalul emisiilor anuale (tone/an) de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi (ca total al particulelor în suspensie);
- numărul de ore de funcționare a instalației de ardere;
- consumul de energie anual total (TJ/an), calculat în funcție de cantitatea de combustibil utilizat și de valoarea calorică netă, defalcat pe următoarele categorii de combustibili: ulei, lignit, biomasă, turbă, alți combustibili solizi (a se specifica tipul acestora), combustibili lichizi, gaz natural, alte tipuri de gaz (a se specifica).

e) Operatorii instalațiilor de ardere sunt obligați să notifice agențiile județene pentru protecția mediului în a cărei rază de competență sunt amplasate instalațiile de ardere, intenția de realizare a unor schimbări justificate în exploatarea instalațiilor, care pot afecta Planul Național de Tranziție, precum și, după caz, stadiul realizării acestora.

5.2 OBLIGAȚII ȘI RESPONSABILITĂȚI ALE AUTORITĂȚILOR COMPETENTE PENTRU PROTECȚIA MEDIULUI:

a) Agențiile județene pentru protecția mediului împreună cu comisariatele județene ale Gărzii Naționale de Mediu, verifică pe amplasamentul instalațiilor de ardere din raza lor de competență veridicitatea datelor și informațiilor transmise de operatorii instalațiilor de ardere în conformitate cu prevederile de la punctul 5.1 c) și d), asigurarea monitorizării continue a emisiilor poluanților prevăzuți în Anexa V din Directiva 2010/75/UE și veridicitatea informațiilor transmise conform punctului 5.1 e).

În situația constatării de neconcordanțe între datele și informațiile raportate de operatorii instalațiilor de ardere în conformitate cu punctul 5.1 c), d) și e) și situația de pe amplasament, precum și în situația constatării nerespectării prevederilor de la punctul 5.1 b) și/sau încălcării prevederilor Planului Național de Tranziție și/sau ale autorizațiilor integrate de mediu, comisariatele județene ale Gărzii Naționale de Mediu aplică sancțiunile și dispun măsurile adecvate prevăzute de legislația în domeniu;

b) Agențiile județene pentru protecția mediului evaluează și acolo unde este cazul actualizează autorizațiile integrate de mediu în baza cărora funcționează instalațiile de ardere, în conformitate cu prevederile Planului Național de Tranziție și cu prevederile legislației în vigoare privind emisiile industriale;

c) Agențiile județene pentru protecția mediului, după efectuarea verificărilor prevăzute la litera a), centralizează, analizează și validează rapoartele transmise de operatorii instalațiilor de ardere conform punctului 5.1 c) și întocmesc rapoarte trimestriale pe care le transmit Agenției Naționale pentru Protecția Mediului;

d) Agenția Națională pentru Protecția Mediului centralizează și analizează rapoartele trimestriale ale agențiilor județene pentru protecția mediului, prevăzute la litera c) și elaborează semestrial rapoarte privind evoluția implementării Planului Național de Tranziție pe care le transmite Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice;

e) Agențiile județene pentru protecția mediului, centralizează datele și informațiile din rapoartele transmise de operatorii instalațiilor de ardere conform prevederilor punctului 5.1 d) și, după efectuarea verificărilor prevăzute la litera a) și prealabila validare, le transmit Agenției Naționale pentru Protecția Mediului;

f) Agenția Națională pentru Protecția Mediului, pe baza datelor și informațiilor transmise de agențiile județene pentru protecția mediului în conformitate cu prevederile de la punctul e), elaborează și transmit anual Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice un inventar național al emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi și al consumului de energie, în formatul de raportare solicitat de Comisia Europeană, conform prevederilor articolului 72 alineatul (3) din Directiva 2010/75/UE;

g) Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice transmite Comisiei Europene, la solicitarea acesteia, inventarul național al emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi și al consumului de energie la care se face referire la litera f).

6. MODIFICĂRI ULTERIOARE ADUSE PLANULUI NAȚIONAL DE TRANZIȚIE

În scopul respectării prevederilor articolul 32 alineatul 6 din Directiva 2010/75/UE și ale punctului 4 din anexa Deciziei 2012/115/UE sunt stabilite obligații ale operatorilor instalațiilor de ardere și ale autorităților competente pentru protecția mediului.

6.1 OBLIGAȚII ALE OPERATORILOR INSTALAȚIILOR DE ARDERE:

a) Operatorii instalațiilor de ardere sunt obligați să notifice agențiile județene pentru protecția mediului în a cărei rază de competență sunt amplasate instalațiile de ardere, Agenția Națională pentru Protecția Mediului și Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice, cel mai târziu până la 1 ianuarie 2014, cu privire la decizia lor de a opta pentru derogarea prevăzută de articolul 33 din Directiva 2010/75/UE;

(b) Operatorii instalațiilor de ardere sunt obligați să notifice agențiile județene pentru protecția mediului în a cărei rază de competență sunt amplasate instalațiile de ardere, Agenția Națională pentru Protecția Mediului și Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice cu privire la instalațiile de ardere care sunt închise (respectiv, instalațiile

care au încetat definitiv să funcționeze) sau a căror putere termică nominală totală a fost redusă la mai puțin de 50 MW;

(c) Operatorii instalațiilor de ardere sunt obligați să notifice agențiile județene pentru protecția mediului în a cărei rază de competență sunt amplasate instalațiile de ardere, Agenția Națională pentru Protecția Mediului și Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice, cu privire la instalațiile de ardere care încep să coincidă deșeuri după data de 31 decembrie 2015 și care, prin urmare, ar intra sub incidența capitolului IV din Directiva 2010/75/UE, precum și modificările care afectează denumirea instalației (de exemplu, ca urmare a schimbării operatorului).

6.2 OBLIGAȚII ȘI RESPONSABILITĂȚI ALE AUTORITĂȚILOR COMPETENTE PENTRU PROTECȚIA MEDIULUI:

a) Agențiile județene pentru protecția mediului împreună cu comisariatele județene ale Gărzii Naționale de Mediu, verifică pe amplasamentul instalațiilor de ardere din raza lor de competență veridicitatea informațiilor transmise de operatorii instalațiilor de ardere, în conformitate cu prevederile de la punctul 6.1 și comunică Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice rezultatele verificărilor efectuate precum și măsurile impuse și sancțiunile aplicate conform prevederilor legislației în domeniu, în cazul constatării de neconcordanțe între informațiile raportate de operatori și situația de pe amplasament;

b) Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice informează Comisia Europeană cu privire la orice modificări ulterioare ale Planului Național de Tranziție.

Instalațiile de ardere la care face referire punctul 6.1 sunt excluse din Planul Național de Tranziție iar contribuțiile acestor instalații la plafoanele naționale de emisii sunt scăzute din plafoanele de emisie naționale, astfel cum au fost calculate în cea mai recentă versiune acceptată a Planului Național de Tranziție sau, în cazul în care un astfel de plan nu a fost acceptat, astfel cum au fost calculate în cea mai recentă versiune a Planului Național de Tranziție prezentat Comisiei Europene.